

KAJ Z ODMIRAJOČIMI LISTI ?

Mnoge vrtno rastline po cvetenju potrebujejo počitek in takrat njihovi listi enostavno odmrejo. V zemlji pa ostanejo zadebeljeni deli z rezervno hrano, ki jo bo rastlina uporabila pri rasti in cvetenju v naslednjem letu. Spomnimo se na tulipane in druge čebulnice, ki po cvetenju kmalu postanejo neugledne in njihovi nadzemni deli odmrejo. Tudi nekatere trajnice imajo to lastnost. Srčkom (*Dicentra spectabilis*) po zgodnje spomladanskem cvetenju listi kmalu porumenijo in odmro. Znova ozelenijo in zacvetijo šele naslednjo pomlad.

Tudi bradate perunike (*Iris barbata*) po bogatem pomladanskem cvetenju potrebujejo počitek. Vsa hranila iz listov preidejo v korenike, ki ležijo kar po površini zemlje. Iz njih izraščajo prave korenine, s katerimi rastlina črpa hrano iz zemlje in je z njimi pritrjena v zemljo. Listi začnejo včasih rumeneti že ob koncu cvetenja, včasih pa ostanejo lepo zeleni še dolgo v poletje. To je malo odvisno od lastnosti posameznih sort, malo pa tudi od vremenskih pogojev.

Bradatim perunikam nekateri zamerijo njihovo kratko cvetenje, saj je posamezna sorta v polnem cvetju le kakih štirinajst dni. Vse sorte od najbolj zgodnje pa do najbolj pozne pa cvetijo kar dva meseca. Ljubitelji teh lepotic pa pravijo, da se za tistih štirinajst dni cvetnega razkošja splača čakati vse leto. Kritiki pravijo, da so perunike po cvetenju zaradi odmirajočega listja dokaj neugledne in ljubitelji odgovarjajo, da odmirajočega listja ni težko odstraniti in greda s perunikami bo spet delovala urejeno.

Odmirajoči listi so pri večini sort bradatih perunik v predpoletnem in poletnem času nekaj normalnega.

Predpoletni nasvet ljubiteljem bradatih perunik torej glasi:

Vse odmirajoče dele listja sproti odstranjujemo tako, da ostanejo nazadnje le korenike. Novo listje bo velikokrat začelo odganjati že jeseni, če ne, pa vsaj naslednjo pomlad v sveže sivo zeleni barvi.

Tekst:

Jožica Golob-Klančič

univ. dipl. ing. hort.

Fotografije:

Mojca Rehar Klančič

univ. dipl. ing. agr.